

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Hartel har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartel: Det kan jo næppe have været nogen Hemmelighed for nogen i dette Land, at der var øvet Censur over for de Taler, som Bondestævnets Komité havde indsendt til Statsradiofonien, og det er det, jeg her har sagt, at medens vi paa den ene Side var nødt til at bøje os for det, der blev dikteret os, og loyalt i alle Enkeltheder overholdt, hvad vi havde forpligtet os til, har vi aldrig nogen Sinde forpligtet os til hverken politisk eller andetsteds at bøje os for dette, at der skal øves Censur. Men naar der er stillet en Betingelse — og det er det, jeg har villet friholde Bondestævnets Komité og mig selv mod Antydninger for, at vi ikke har været loyale paa dette Punkt —, saa har vi til enhver Tid overholdt alle Betingelser. Der blev paa intet Tidspunkt ved Bondestævnet blot hentydet til, at der i denne Tale var sket Ændringer, og der blev ikke der gjort Agitation paa Basis af dette. Hvis det ærede Medlem ikke selv er ganske klar paa sin Hukommelse i den Retning, ved jeg, at Statsradiofoniens Ledelse ved Lederen af Foredragsafdelingen er ganske klar over det faktiske Forhold og for øvrigt har takket mig, fordi Vilkaarene i eet og alt blev overholdt.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Det er karakteristisk, at det ærede Medlem Hr. Hartel, som ved, at den Censur, der her er Tale om, er en Gennemlæsning af et enkelt Manuskript, forlangt under Hensyn til en Regel, der er generel for hele Radiofonien, stadig i sin Tale fortsætter med at tale, som om det er Censur, der er øvet over for Taler eller Møder, for saa vidt angaar den Bevægelse, det ærede Medlem repræsenterer. Det er betegnende for Graden af — hvad skal jeg kalde det — den Sandhedskærlighed, hvormed det ærede Medlem omgaas denne Sag, og dertil vil jeg saa føje, at det ærede Medlem, som her siger, at han ikke gør Agitation med Censuren, selv ganske klart har maattet indrømme, at L. S.-Bevægelsen og deres Blade Landet over drev den flittigst mulige Agitation forud for Mødet paa dette Spørgsmaal.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Hartel har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartel: Det eneste vi havde forpligtet os til, var, at der i denne Tale og paa Stævnet ikke vilde blive udtalt noget om det, der var slettet i den. Maa jeg have Lov til at spørge, om det er almindelig Coutume, om der f. Eks. ved det saakaldte Arbejder- og Bondestævne, som blev holdt i Odense, er øvet Censur overfor de Taler, der ved den Lejlighed skulde holdes, for det vilde selvfølgelig klare noget paa Begreberne, hvis det er noget almindeligt.

Gustav Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har kritiseret den Funktionærlov han selv har været med til at stemme for. Nu kan der selvfølgelig i et Lovkompleks være et eller andet, som man er mindre glad ved, selv om man stemmer for Enheden, men en saa omfattende Kritik, som den det ærede Medlem har fremført, er i hvert Fald urimelig i dette Forhold. Det ærede Medlem kritiserede bl. a., at der i Loven er en Del Fortolkningsspørgsmaal. Det vilde jo være fuldkommen utænkeligt, naar man gennemfører en Lov, der fastlægger Retsforholdet for en ret stor Gruppe Mennesker, at der ikke skulde være Tilfælde, hvor der var Mulighed for Fortolkning med Hensyn til, hvem der hører ind under Loven. Det vilde ikke være muligt, hverken for det ærede Medlem eller i øvrigt for en Jurist at trække en saadan Grænse, at der aldrig blev Tale om Fortolkning. Derfor er Hovedkritikken fuldkommen fejlfølet. Der maa, naar man laver en Særlovgivning, altid blive en Grænse, saaledes at det er tvivlsomt, hvorvidt et Menneske eller en Gruppe Mennesker hører til paa den ene eller anden Side af Stregen. Men det, der i og for sig er det mest urimelige, var, at det ærede Medlem mente, at det Forslag, som blev fremsat fra hans Partis Side, ikke skulde give Anledning til Fortolkning af Paragrafferne. Jeg skal ikke paa dette sene Tidspunkt gaa Forslagets Paragraffer igennem, men blot tage et Par enkelte Tilfælde, hvoraf det fremgaar klart og tydeligt, at der i høj Grad er Fortolkningsspørgsmaal. Jeg kan nævne Forslagets § 6 angaaende de Folk, der har Ret til tre Maaneders Opsigelsesfrist. Deriblandt var Funktionærer, som i Henhold til Septemberforligets Bestemmelser var at anse som Arbejdsledere. Jeg gad nok se, om det ærede Medlem Hr. Carsten Raft vilde være i Stand til at sige, hvilke Stillinger det er. Det vilde i hvert eneste Tilfælde, hvor det ikke drejer sig om en utvivlsom Arbejdsleder, blive et Rets-sagsforhold. Er en Bogholder Arbejdsleder i Septemberforligets Forstand? I visse Til-